

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 12. kolovoza 2015. [\[Multimedia\]](#)

Blagdan je dragocjeni Božji dar ljudskoj obitelji

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas započinjemo kratki niz razmišljanja o tri dimenzije koje, da tako kažem, obilježavaju ritam obiteljskog života: blagdan, rad i molitva.

Počinjemo od blagdana. Danas ćemo govoriti o blagdanu. Treba odmah reći da je svetkovanje Božji izum. Sjetimo se zaključka izvještaja o stvaranju u Knjizi Postanka koji smo slušali: "I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini" (2, 2-3). Sam Bog nas uči da je važno posvetiti određeno vrijeme kontemplaciji i uživanju onoga što je u radu dobro učinjeno. Govorim o radu, naravno, ne samo u smislu zanata i zanimanja, već u najširem smislu: o svakoj djelatnosti kojim mi muškarci i žene možemo surađivati u Božjem djelu stvaranja.

Dakle, blagdan nije lijeno izležavanje, ili besmisleni bijeg od stvarnosti, ne, svetkovati prije svega znači s ljubavlju i zahvalnošću se osvrnuti na nešto što smo dobro učinili; slavimo neki rad. I vi, mladi braćni parovi, slavite ono što ste postigli tijekom lijepog vremena zaručništva: i to je lijepo! To je vrijeme da se gleda djecu ili unuke, koji rastu, i pomisli: kako je to lijepo! To je vrijeme da se pogleda vlastiti dom, prijatelje kojima iskazujemo gostoprimstvo, zajednicu oko nas, i pomisli: kako je to dobro! Bog je tako učinio kada je stvarao svijet. I neprestano to čini, jer Bog stvara uvijek, i u ovom trenutku!

Može se dogoditi da neki blagdan ili proslava padne u teškim ili bolnim okolnostima, te se slavi "s knedlom u grlu". No, i u tim slučajevima, molimo od Boga snagu da slavlje potpuno ne izgubi svoje značenje. Vi mame i tate to dobro znate: koliko puta ste, iz ljubavi prema djeci, kadri potisnuti gorčinu samo kako bi njima bilo lijepo, kako bi uživali u životu! Koliko je samo ljubavi u tome!

I u radnu sredinu, katkada znamo – ne zanemarujući dužnosti! – unijeti poneki tračak slavlja: proslava rođendana, ženidbe, rođenja novog djeteta, kao i rastanka od nekog djelatnika ili dolaska novog..., to je važno. Važno je slaviti. To su trenuci obiteljske prisnosti u zupčaniku proizvodnog stroja: to je dobro za nas!

Ali istinsko svetkovanje prekida profesionalni rad i ono je sveto, jer muškarca i ženu podsjeća da su stvoreni na sliku Boga, koji nije rob rada, već Gospodin, te dakle ni mi ne smijemo nikada biti robovi rada, već "gospodari". Postoji zapovijed u tome smislu, koja se odnosi na sve, bez iznimke! Međutim, znamo da su milijuni muškaraca i žena, čak i djece, robovi rada! U našem vremenu ima robova, izrabljivani su, robovi su rada, a to je protiv Boga i protiv dostojanstva ljudske osobe! Opsjednutost materijalnim probitkom i težnja za najvećom mogućom učinkovitošću (eficijentizam) ugrožavaju ritmove ljudskoga života, jer život ima svoje ritmove po mjeri čovjeka. Vrijeme odmora, poglavito nedjeljnog, nam je dano da možemo uživati ono što se ne proizvodi i ne troši, što se ne kupuje i ne prodaje. Nasuprot tome, vidimo da ideologija profita i potrošnje želi proždrijeti također blagdan: i blagdan se katkad pretvara u "posao", priliku za zarađivanje i trošenje novca. Zar zato radimo? Pohlepno trošenje, koje za sobom povlači rasipnost, ružan je virus zbog kojeg smo, među ostalim, na kraju umorniji no prije. Šteti istinskom radu, a uništava život. Neredovito pak slavljenje blagdana često ubire žrtve, poglavito među mladima.

Konačno, vrijeme blagdana je sveto jer Bog u njemu prebiva na poseban način. Na nedjeljnoj euharistiji slavimo svekoliku milost Isusa Krista: njegovu prisutnost, ljubav, žrtvu, naše zajedništvo s njim i među sobom, njegov boravak među nama... Tako svaka stvarnost zadobiva svoj puni smisao: rad, obitelj, radosti i svakodnevni napori, pa i trpljenje i smrt; Kristova milost sve preobražava.

Obitelj je urešena izvanrednom sposobnošću da shvati, usmjerava i podupire istinsku vrijednost blagdana i proslava. Kako su lijepa obiteljska slavlja, upravo prelijepa! Poglavito nedjeljom. Sigurno nije slučajno što su proslave na kojima se okupi cijela obitelj najuspješnije i najljepše!

Sam obiteljski život, promatran očima vjere, bolji je od svih napora koje ulažemo. Doživljavamo ga kao remek-djelo jednostavnosti, lijep je jer nije umjetan, nije lažan, već je kadar utjeloviti u sebi sve vidike istinskoga života. Doživljavamo ga kao nešto "vrlo dobro", kako je rekao Bog kad je stvorio muškarca i ženu (usp. Post 1, 31). Blagdan je dakle dragocjeni Božji dar ljudskoj obitelji: nemojmo ga upropastiti!